

نیایش فاطمه علیها سلام

فاطمه (س) کوثر است و تشنه کامان حقیقت را به ضیافت زلال حکمت و معرفت می نوازد. نقطه مقابل (اکوثر) ابتر است و ابتر یعنی سترون، نازا، عقیم، و هر آن که از او خیر و برکت و خوبی و زیبایی نمی تراود. دعوت فاطمه (س) برای رهایی از زیست ابتری، درک فلسفه حیات است و فلسفه حیات یعنی بدانی: که هستی؟ برای چه هستی؟ بر که هستی و مهم تر از همه اینکه کجا هستی؟ اگر به این پرسش ها پاسخ درست داده شود، انسان درمی یابد که نباید بیهوده خود را هزینه کند و در ناکجا خود را مصرف کند. دعای همیشه فاطمه (س) این بود: «اللَّهُمَّ وَاسْتَعْمِلْنِي لِمَا خَلَقْتَنِي لَهُ» (طاووس، ۱۳۹): خدایا مرا در راهی هزینه کن که مرا برای آن آفریدی.

و ...

خداوند ما را برای خودش آفرید، خود را هزینه شیطان نکنیم.

خدا ما را برای خیر و صلاح آفرید، خود را خرج شر و فساد نکنیم.

خداوند ما را برای بهشت آفرید، خود را خرج جهنم نکنیم.

مقصد آفرینش ما عبودیت بود، خود را خرج طغیان نکنیم.

مهربان مهرگستر ما را برای مهربانی آفرید، خشم و نفرت و اخم چرا؟

او ما را برای خدمت آفرید، خود را خرج خیانت نکنیم.

با هم نیایش هماره فاطمه، شهیده مظلوم تاریخ، رازمزه کنیم: «اللَّهُمَّ وَاسْتَعْمِلْنِي لِمَا خَلَقْتَنِي لَهُ.»

منبع

سید بن طاووس. مهج الدعوات و منهج العبادات. دارالذخائر. ۱۴۱۱ ق.

دکتر محمد رضا سنگری

